

JACOB STOFFEL HEEFT HET ONDER DE LEDEN

Klucht in drie bedrijven

door

HERMAN THOLE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JACOB STOFFEL HEEFT HET ONDER DE LEDEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HERMAN THOLE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jacob Stoffel - eigenaar van 'Tuinhobby'

Lene Wupkes - zijn huishoudster

Isabel - zijn zus

Gerrit Kip - winkelbediende

Henk - zoon van Jacob

Ina - zijn vrouw

Evelien - dochter van Jacob

Jans Ritman - alias Aladino de oosterse profeet

De rol van Jan Ritman kan met enige aanpassingen ook door een dame worden gespeeld. Dit verhaal speelt zich af in een middenstandswoning ergens in een Drents dorpje.

DECOR:

Eenvoudige woonkamer met liefst een deur links en rechts. Aan een zijwand een boekenplank met daarop enkele boeken. Aan de andere zijwand een spiegel. Verder naar inzicht van de regisseur.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek is geopend komt Evelien van links op. Opgewonden loopt ze door de kamer, haalt dan een lijvig boekwerk van de boekenplank en gaat hiermee aan de tafel zitten.

Evelien: *(Bladert in het boek)* ...Dagblindheid... *(Bladert verder)*
...Kreupel... *(Bladert)*

Lene: *(Roept achter)* ...Evelien, kom even in de keuken!

Evelien: Joehoe, ik kom... *(Laat boek open op de tafel liggen en gaat links af. Toneel is even leeg)*

Jacob: *(Komt kreunend en steunend van links op. Hij maakt een erg zieke indruk)* ...Oh... oh... *(Slaat hand tegen voorhoofd)* ...oei ...oei... *(Gaat voor de spiegel staan)* ...Wat 'n kop... 't lijkt wel op 'n vogelverschrikker... Au... au... dit komt niet van die paar borrels gisteravond... Je wordt 'n ouwe knar, Jacob Stoffel... *(laat zich bij de tafel moeilijk op een stoel zakken)* ...Ja, je wordt oud, jong, en dan komen de gebreken om de hoek kijken... *(ziet dan het opengeslagen boek op tafel liggen en kijkt hierin)* ...Waar heb ik m'n bril?... O ja, op het theekastje... *(Staat moeizaam op, haalt zijn bril en gaat weer zitten)* ... 'ns Kijken waar het over gaat... *(Schuift boek naar zich toe en leest hardop)* ...Eh??? Ziekte van Gallard... Symptomen: waterige ogen... *(Veegt met zijn vinger langs zijn oog)* ... Nat!... *(Leest)* ... Trillende benen... *(Legt een hand op zijn knie)* ...Wat trillen??? Schudden noem ik dit... *(Leest)* ... Hoge koorts... *(Legt hand op voorhoofd)* ...Als 'n gloeiende eierkool... *(Leest)* ... Geen eetlust. Wat? De sappigste karbonade krijg ik nog niet door de keel... *(Leest)* ... Het haar is dof en voelt stug aan... *(Woelt met zijn hand door zijn haar)* ... Zo droog als hooi... *(Leest)* ... De huid is rimpelig... *(Strijkt met zijn hand over zijn voorhoofd en wangen)* 't lijkt wel golfkarton. Dus, dat mankeert die, Jacob Stoffel, de ziekte van... eh... Gallard. Toch toevallig dat dit boek precies op de juiste bladzijde hier op tafel openligt. Je zou haast zeggen dat het zo wezen moet. Nou 'ns kijken wat we eraan doen moeten. Zal er ook wel instaan... *(Leest)* ...Het verloop van de ziekte manifesteert zich in drie fases waarvan de laatste helaas eindigt in 'n wisse dood. 'n Afdoend medicijn voor de ziekte van Gallard is tot heden nog niet gevonden... *(Hij laat zich moedeloos voorover zakken op de tafel)* ... Je doodvonnis is hiermee getekend, Jacob... *(Hij richt zich moeilijk op en leest verder)* ... Met een juiste behandeling is het evenwel mogelijk 't leven van de zieke met maanden te verlengen en draaglijk te houden. Sjonge wat een troost. Ik mag nog enkele maandjes draaglijk verpieteren op deze aardkloot... Nou, nou, kijk 'ns

aan... (*Leest door*) ...De behandeling: Het dieet bestaat voornamelijk uit het eten van jong varkensgras in combinatie met rouwe suikerbiet gedrenkt in 'n aftreksel van verse brandnetel... (*Komt kreunend van zijn stoel omhoog*) ...Wat ik op dit moment nodig heb is frisse lucht, rust en tijd om me over deze situatie te beraden... (*Gaat sloffend links af*)

Evelien: (*Komt vrolijk van rechts op*) ...Niks aan de hand met m'n Pegasus. Het vuur straalt hem weer uit zijn paardenogen. Het boek kan gelukkig weer op de plank... (*Slaat het boek dat nog open op tafel ligt dicht en zet het terug op de boekenplank*) ... Wat moest ik nog voor onze huishoudster doen? ...O ja, spruitjes uit de tuin halen. Doe ik dan direct maar even anders gaat ons Leentje nog brommen ook... (*Gaat zingend rechts het toneel af*)

Jacob: (*Op van links. Zijn gezicht staat zeer bedrukt*) ...'ns In het boek kijken hoelang één zo'n fase eigenlijk duurt... (*Loopt richting tafel en ziet dat het boek er niet meer ligt*) ...Weg! Het boek is er plotseling niet meer. (*Theatraal*) ...Dat boek was een boodschap. 'n Boodschap van boven. Daar mag je niet aan twifelen, Jacob Stoffel! 't Moet allemaal zo zijn, jong. 't Is wel duidelijk: 'n boodschap van boven.

Lene: (*Links op met koffie. Ze zet de kopjes op de tafel en schenkt in*) ... Zo Jacob, een pittig bakje koffie doet wonderen als je je niet lekker voelt na 'n avondje borrelen. Dan ben je zo weer 't haantje.

Jacob: (*Brommend*) ...Ik heb verdorie geen kater, Lene...

Lene: Ach, beste man, je ziet eruit als 'n kerel van tachtig en je hebt ogen in je hoofd als die van 'n droge kabeljauw op de viskar. Ook geen wonder. Bijna een liter jenever heb je gisteravond door je keelgat gegoten. Jacob, je wilt op zo'n kaartavond niet onderdoen bij de andere kerels als Harm Wolters en Geert Springer, maar die twee beroepszuipers kunnen nou eenmaal meer drank verstouwen dan jou, man. Ik ben maar jouw huishoudster, toch zou 't me een lief ding waard zijn als het met die stomme kaartavonden afgelopen zou zijn. Kaarten gebeurt haast niet, maar kibbelen en zuipen des te meer.

Jacob: (*Betekenisvol*) ...Dat is heel gauw afgelopen, Lene.

Lene: (*Gaat nu ook zitten*) ... Gauw afgelopen, Jacob? Met die kaartavonden bedoel je?

Jacob: Met die kaartavonden enne... met nog veel meer.

Lene: (*Niet begrijpend*) ...Hoe... eh... met nog veel meer? Wees toch 'ns wat duidelijker, man.

Jacob: Precies wat ik al zei, Lene. Er breekt 'n andere tijd aan, voor jou, voor mij, voor 't hele gezin. Ik heb gisteravond m'n laatste kaartje gelegd... m'n laatste borreltje naar binnen gewipt. 't Is gebeurd met dit allemaal. Dat mag je van me aannemen, wicht.

Lene: Jacob, je moet me goed begrijpen. Geen één van ons allemaal

heeft er iets op tegen als je zo af en toe 'n neutje pakt. Dat kan ook geen kwaad, maar dat gezuip op die kaartavonden van jullie maakt je kapot. Kijk voor alle aardigheid 's in de spiegel, man, dan schrik je van je eigen kop.

Jacob: *(Toonloos)* ...Dat zal in de naaste toekomst nog wel erger worden...

Lene: *(Fel)* ...Met dat jenever zuipen? Je zei zoëven toch dat je geen borrel meer drinken wou...

Jacob: ...erger worden met die kop van me.

Lene: Ja, geen mens wordt er knapper op met het toenemen van de leeftijd...

Jacob: Ik bedoel op heel korte termijn. Op heel korte termijn is m'n gezicht niet meer om aan te zien, Lene.

Lene: Jacob, wat heb je toch vanmorgen? Zo ken ik je niet... Je doet zo vreemd... zo geheimzinnig...

Jacob: Ik heb zoëven 'n openbaring gehad, Lene.

Lene: *(Begrijpt er duidelijk niets van)* ...'n Eh... openbaring? Wat heb je gehad?

Jacob: *(Luiders nu)* ...'n Bescheid gekregen... Van daarboven... *(Wijst met zijn vinger naar boven)*

Lene: *(Gaat rechtop zitten)* ...Jacob Stoffel heeft 'n bescheid gekregen... *(Kijkt omhoog)* van omhoog.

Jacob: Ik ga op reis, Lene.

Lene: Op reis? Jij op reis. Man, je bent 't huis niet uit te slaan. Op reis. En waar gaat dat dan wel naartoe?

Jacob: Niet naar een plek op dit onderaardse...

Lene: Niet naar een plek op dit onderaardse? Sjonge, Jacob, die borreltjes van gisteravond hebben wel lekker aangetikt zeg...

Jacob: Ik zeg nog eens, Lene, de jenever heeft hier niets mee te maken.

Lene: Ik maak me zorgen om je, Jacob. Zo neerslachtig... zo eigenaardig heb ik jou nog niet meegemaakt in de jaren dat ik hier huishoudster ben en dat is al bijna acht jaar. *(Staat op)* ...Kom, ik moet naar de keuken. Straks een lekkere, stevige maaltijd, daar knap je vast en zeker van op. Boerenkoolstampot.

Jacob: Hoef ik niet.

Lene: Jij hoeft geen boerenkoolstampot? Je lievelingskostje lust je niet?

Jacob: Nee!

Lene: Wat wil je dan op je bord, Jacob?

Jacob: Fijngesneden suikerbiet met jong varkensgras en daaroverheen 'n scheutje brandnetelsap.

Lene: *(Staat Jacob verbijsterd aan te kijken)* ...En als toetje 'n tosje haverstro. Ik maak me nou toch echt zorgen, Jacob... *(Gaat links af)*

Jacob: *(Staat ook op van zijn stoel)* ...Ik ook, Lene. Ik ook... *(Gaat links af)*

Gerrit: *(Op van rechts. Hij heeft een stofjas aan en trekt lichtjes met zijn rechterbeen. Hij blijft even bij de deur staan)* ...Ook hier niet... *(Ziet de koffie op tafel staan)* ...Ha, koffie... *(Schenkt zich in. Hij laat geregeld de rechterdeur openstaan)*

Lene: *(Op van links)* ...Zo, Gerrit de koffieleut, ook weer van de partij?

Gerrit: *(Gaat onverstoorbaar verder met het bereiden van zijn koffie)* ...Ja, Lene, als deze jongen niet zelf zorgt dat hij aan zijn trekken komt dan komt Gerrit van alles tekort.

Lene: *(Begint met het afruimen van de tafel)* ...Ik zou bijna medelijden met jou krijgen, Gerrit.

Gerrit: Lene, heb je vanmorgen de baas al gesproken? Hij wou me helpen met het sorteren van pootaardappelen, maar hij laat me mooi in de steek. De winkel komt zo zachtjes aan mooi op Gerrit z'n nek terecht.

Lene: De baas doet raar, Gerrit... heel raar.

Gerrit: Weet je wat raar zou wezen, m'n wicht?

Lene: Ik dank alle goden die er te bedenken zijn dat ik niet jouw wicht ben. Voor Gerrit Kip ben ik nog altijd Lene Wupkes. Heb je dat goed verstaan, ventje?

Gerrit: Ventje? Voor Lene Wupkes is mijn naam gewoon Gerrit Kip... Basta.

Lene: En vertel eens: wat zou je raar vinden?

Gerrit: Nou... eh... wanneer je zoveel drank op één avond naar binnen slurpt als de baas heeft gepresteerd en je stapt de volgende morgen als 'n kloeke hen weer uit bed... Ja, dat zou ik verdraaid raar vinden.

Lene: Ik geloof niet dat Jacob Stoffel enkel maar een gewone kater heeft. Er is iets meer. Iets dat veel erger is, Gerrit...

Gerrit: En wat is dat erge dan wel?

Lene: Jacob lust zijn lievelingskostje niet eens... Stampot van boerenkool... Nou dat wil wat zeggen.

Gerrit: Dus toch 'n flinke kater.

Lene: Ik zal je 'ns vertellen wat hij straks op z'n bord wil hebben.

Gerrit: 'n Zoute haring. Dat gaat er altijd wel in.

Lene: Groen varkensgras, rouwe suikerbiet en daarover brandneteldrab...

Gerrit: Phoe, zo'n zware kater heb ik zelfs nog nooit gehad... *(Winkelbel gaat. Gerrit slurpt nog aan zijn koffie)*

Lene: Volk in de winkel!

Gerrit: Deze jongen heeft ook oren aan z'n kop... *(Slurpt)*

Lene: Klanten gaan voor de koffie, winkelbediende!

Gerrit: Maak ik uit, huishoudster... (*Drinkt laatste slok koffie uit het kopje en gaat rechts af*)

Lene: (*Zucht diep*) ...Ja, dan zal ik 's zien dat ik dat zootje groenvoer voor Jacob bijelkaar krijg... (*Gaat links af. Toneel is even leeg dan komen Ina en Henk rechts op. Gerrit volgt hen op de voet*)

Ina: Dus Jacob is erg ziek, Gerrit?... (*Gaat aan de tafel zitten*)

Gerrit: Dat zei ik al.

Henk: Waar is ie? Op bed?

Gerrit: Eerder loopt hij te grazen in 't weiland...

Ina: Wat???

Henk: Even serieus, Gerrit, is pa werkelijk zo ziek?

Gerrit: Te oordelen naar de symptomen zou ik denken dat het niet veel erger kan.

Henk: Misselijk... koorts?

Gerrit: Vreemde eetlust...

Ina: Hoe vreemde eetlust?

Gerrit: Gras. Hij wil gras op z'n bord...

Henk: Gerrit, probeer alstublieft even ernstig te zijn.

Gerrit: Hij vreet varkensgras met stukjes suikerbiet en wat aftreksel van brandnetels.

Ina: Gerrit, Jacob is geen dier... een varken of zo... die dingen vreten.

Henk: Een mens eet!

Gerrit: Varkensgras en suikerbiet vreet je. Zo noem ik dat en nou jij weer.

Ina: Je kon wel 'ns een flinke borrel op hebben... zo praat je in ieder geval.

Gerrit: Onder werktijd sta ik droog. Zo droog als de Saharawoestijn.

Henk: (*Grijpt Gerrit bij de schouders en schudt hem*) ...Nou wil ik precies van je horen wat pa scheelt...

Gerrit: Loslaten hé... (*Als Henk hem heeft losgelaten*) ...Goed, blijf in 't vervolg wel even van m'n vodden af...

Ina: We zijn allemaal 'n beetje gespannen, Gerrit. Henk maakt zich erge zorgen wat betreft de gezondheid van zijn pa, begrijp je. Nou, wat is er mis met pa?

Gerrit: Nou... eh... normaal gesproken zou hij, gezien de inname van de enorme hoeveelheid geestrijk vocht gisteravond, 'n flinke kater moeten hebben...

Henk: O ja, gisteravond was z'n kaartavond.

Gerrit: Dik 'n half liter jenever heeft hij soldaat gemaakt, maar als ik Lene Wupkes zo beluister, is hij vanmorgen zo ziek alsof het lijkt dat hij met zijn hoofd in botsing is geweest met de wieken van een draaiende korenmolen...

Ina: In de buurt draaien er geen molens...

Henk: Bij wijze van spreken... zo bedoelt Gerrit dat. Dat is zo'n

uitdrukking... 'n klap van de molen krijgen...

Gerrit: Nou heb je 'm.

Ina: Ik snap 't nog niet helemaal... nou ja... laat maar zitten. Ga verder, Gerrit!

Gerrit: Lene wou jullie vader deze middag boerenkoolstampot voorzetten...

Henk: Daar is ie stapel op...

Gerrit: Nog geen hap wil hij ervan hebben...

Henk: Dan moet hij inderdaad wel erg ziek zijn.

Gerrit: Zei ik toch.

Ina: *(Narrig)* ...Aanstellerij en anders niks... Ja 'n fikse kater zal hij wel hebben...

Jacob: *(Op van links. Zonder naar iemand om te zien loopt hij regelrecht naar de spiegel en onderzoekt zijn gezicht)* ...Sjonge, jonge, dat ziet er bar slecht uit... *(Strijkt met zijn vinger langs de wang)* ...Die diepe rimpel was er zoëven nog niet. Je bent aan 't uitdrogen, Jacob Stoffel. De eerste fase: de snelle aftakeling... *(Sloft zonder opzij te kijken weer links af)*

Gerrit: Dat is 't dus.

Ina: Wat 'n toneelspeler... Daar zou Rembrandt nog van kunnen leren...

Henk: Liefste, Rembrandt is al 'n paar jaartjes dood en hij was geen acteur maar een schilder.

Ina: O ja... nou je 't zegt...

Henk: Ik ga pa opzoeken... ik wil met hem praten... *(Loopt richting linkerdeur)*

Ina: Wacht, ik loop met je mee, Henk... *(Beiden af)*

Gerrit: Ha... ha, wat 'n vertoning... *(Loopt tot voor de spiegel en tracht Jacob na te doen. Hij merkt niet dat Evelien van links opkomt)* ...Sjonge jonge, dat ziet er slecht uit, man... *(Wijst op zijn wang)* ...Deze diepe rimpel was er zonet nog niet. De snelle aftakeling is begonnen... Ik droog al uit...

Evelien: *(Vrolijk)* ...Ik ben blij dat je 't nu zelf ook 'ns in de gaten krijgt, Gerrit. Ik heb altijd al gezegd dat je vroeg oud aan 't worden bent.

Gerrit: *(Schrikt enorm)* ...Rotwicht dat je bent... ik schrik me 'n bult.

Evelien: Dat zou je niet eens slecht staan...

Gerrit: Hoe durf je, brutale meid. Wacht, ik neem je wel even over de knie.. *(Beiden rennen door de kamer)* ...Oké, ik krijg je nog wel 'ns... *(Gaat puffend op een stoel zitten)*

Evelien: Ik begrijp ook niet waar jij je druk over zit te maken. Een rimpeltje meer of minder maakt voor jou toch niet meer uit. Niemand die dat opvalt.

Gerrit: Ach, ezelingedrocht, ga zelf 's voor de spiegel staan. Begrijp je

ook de ellende waar wij bijna de hele dag tegen aan moeten kijken. En dan is het ook nog zo dat 't me geen sodemieter kan schelen hoe 'n ander tegen m'n kop aankijkt.

Evelien: Nou, als ik je nog voor de spiegel zie staan zoals zoëven dan... hè...

Gerrit: Eigenlijk was ik dat niet...

Evelien: Stond jij niet voor...

Gerrit: Ik bootste je vader na...

Evelien: Je bootste m'n vader na?

Gerrit: Zo is 't.

Evelien: Voel je je wel lekker, Gerrit Kip.

Gerrit: In ieder geval lekkerder dan dat je vader zich op dit moment voelt , Evelien.

Evelien: Wat zit je toch over m'n vader te leuteren, vent?

Gerrit: Je vader lijdt aan wat vreemds , meisje. Iets erg vreemds, mag ik wel zeggen.

Evelien: *(Ineens bezorgd)* ...Is er wat met m'n vader aan de hand?

Gerrit: Nou en of er wat met hem aan de hand is. Hij heeft 'n heel rare kwaal onder de leden mag ik wel zeggen... *(Winkelbel gaat)* ...Leg ik je straks wel uit... De winkel roept... *(Rechts af)*

Evelien: *(Gaat zitten aan de tafel en steunt met haar hoofd op haar handen. Dan ziet ze dat Isabel, die gekleed is in mantel, van links opkomt. Ze springt van haar stoel en begroet Isabel met een zoen)* ...Joehoe... tante Isabel.

Isabel: *(Zet haar weekendtas op de grond)* ...Dag, kindje...

Evelien: *(Licht geraakt)* ...Nou, u zegt kindje, ik weet niet of u 't weet maar ik ben over 'n maandje negentien, tante Isabel.

Isabel: Ja lieve ki... .eh... Evelien... de tijd gaat snel, veel te snel naar mijn zin. Waar is je vader?

Evelien: Ziek... maar tante, pak een stoel... O, geeft u me uw mantel maar even...

Isabel: *(Trekt mantel uit, geeft die aan Evelien en gaat zitten)* ...Hè... hè... wat zei je, meisje? Is je vader ziek?

Evelien: *(Knikt)* ...Ja, 'n rare ziekte.

Isabel: Dat kan ik me haast niet voorstellen... m'n broer Jacob ziek. Ligt hij op bed?

Evelien: Durf ik niet te zeggen. Ik heb vader vanmorgen nog niet gezien.

Isabel: En hoe weet jij dan dat hij ziek is?

Evelien: Gerrit was hier zoëven. Die zei 't me.

Isabel: *(Lacht)* ...Ach, malle Gerrit. Die grappenmaker heeft altijd wel wat te vertellen...

Evelien: *(Ernstig)* ...Ik kreeg de indruk dat Gerrit geen grapjes stond te

verkopen...

Isabel: Dat zou toch wat wezen. Morgen is Jacob jarig en dan ziek wezen? Speciaal voor zijn verjaardag ben ik deze kant opgereisd. Ik heb me al verheugd op het feestje...

Evelien: (*Gemaakt vriendelijk*) ...Dus u blijft hier enkele dagen logeren, tante?

Isabel: Dat is eigenlijk niet m'n bedoeling. Ik wou vanavond weer opstappen. Morgen heb ik namelijk andere dingen te doen...

Ina: (*Op van links*) ...Gut, tante Isabel... u ook hier?

Isabel: Nou, dat komt eruit, Ina, alsof je zeggen wilt: Mens, wat doe je hier.

Ina: (*Overdreven vriendelijk*) ...Goede morgen, tante Isabel, blij u hier te zien...

Isabel: (*Stug*) ...Ook goede morgen... (*Er volgt nu een pijnlijke stilte*)

Evelien: En Inaatje, hier zit je schoonzus Evelien ook nog.

Ina: O ja... (*Gaat zitten*) ...ook gedag.

Jacob: (*Op van rechts. Gerrit volgt hem hoofdschuddend op de voet*) ...Je zult je alleen moeten redden in de winkel, Gerrit... (*Hij blijft even verrast staan als hij Isabel ziet zitten*) ...Je bent dus al op de hoogte, Isabel?

Isabel: (*Komt van haar stoel en geeft Jacob een hand*) ...Man, man... wat zie je er minnetjes uit, Jacob.

Jacob: Hoe weet je 't al zo gauw?

Isabel: Wat? Dat je ziek bent?

Jacob: Wie heeft je op de hoogte gebracht van m'n kwaal?

Ina: (*Terzijde*) ...Aanstelleritus.

Jacob: (*Narrig*) ...Je bent 't op de een of andere manier te weten gekomen. Waarom ben je hier? Je loopt hier anders de deur ook niet plat, Isabel.

Evelien: (*Isabel verdedigend*) ...Tante komt voor je verjaardag, vader.

Isabel: Zo is 't, Jacob. Ik ben hier inderdaad omdat je morgen jarig bent. En dat ik hier de deur niet platloop komt omdat ik nou eenmaal niet zo familiezoet ben. Ben jij trouwens ook niet, broer.

Jacob: Gelijk heb je.

Isabel: Wat scheelt eraan? Pijn aan je kiezen?

Jacob: (*Toonloos*) ...De kiezen jeuken me straks ook niet meer... Nee, geen kiespijn.

Ina: (*Zich steeds meer ergerend aan Jacob*) ...Er begint mij zo zachtjesaan wel iets te jeuken...

Isabel: (*Kwaad tot Ina*) ...Hou jij nou eens je brutale snater! Geregeld zit je van die stomme opmerkingen te maken terwijl broer en zus met elkaar praten.

Ina: O ja, Ina is weer de domme, kwaie pier.

Evelien: (*Sussend*) ...Kunnen we nou niet even leuk met elkaar gaan praten? Vader is niet zoals hij wezen moet... laten we daar 'n beetje rekening mee houden.

Ina: Ik zal wel even precies vertellen wat je vader scheelt, Evelien. Hij heeft gewoon 'n doodordinaire kater na 'n avondje brassen. Dat is 't. Dus al dat gejammer stelt niks voor.

Gerrit: Stelt niks voor? Heb maar 'ns een goeie kater, juffie...Nooit gehad, hè... Je kunt beter 'n baby ter wereld brengen heb ik gehoord... van mensen die het kunnen weten... die ervaring hebben met al die twee dingen... de natte moekes.

Jacob: Waar is Lene?

Evelien: Die wou naar boer Harmsen wat suikerbieten halen.

Gerrit: Dan is Lene drukdoende jouw middagmaal bij elkaar te futselen, baas.

Ina: (*Schiet in een onbedraalijke lachbui*) ...Suikerbieten voor het middagmaal.

Isabel: Nou Isabel, jij eet straks maar 'n prakkie thuis.

Jacob: Wees maar gerust. De suikerbiet is enkel en alleen voor mij bestemd.

Gerrit: (*Kan ook het lachen niet bedwingen*) ...Versierd met 'n tossie mals varkensgras...

Ina: (*Snel invallend*) ...Gedrest in 'n pittig brandnetelsapje.

Evelien: (*Tot Gerrit en Ina*) ...Wat zijn jullie toch grappige lieden zeg... (*Nu tot Jacob*) Dat is toch niet waar, vader? Je gaat toch niet zulke gekke dingen doen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto